

Jóhan á Plógv

hondbóltur

EG UMBOÐI FØROYAR
UMVEGIS DANMARK

- Tað er óivað onkur heldur, at eg heldur burdi umboðað Føroyar og verið ein av berandi kreftunum har, men Føroyar høvdu einki landslið tá ið eg valdi Danmark. Eg umboði Føroyar umvegis Danmark, sigur Jóhan á Plógv Hansen, sum um eina viku skal spæla ímóti sínum egnu landsmonnum, tá ið Føroyar og Danmark dystast í venjingarkapping í Póllandi.

PÆTUR ALBINUS

Hann er óivað tann føroyski hondbóltssleikarin, sum er rokkin longst. Hóast føddur og uppvaksin í Føroyum, so hevur hann ongantið verið at sæð í føroyskum vaksna-mannahondbólti. Hann hevur yvirhálað allar hinar inn um eftir avgerðina um at royna seg í Danmark longu sum 16 ára gamal. Heilt serligar gávur, hart arbeiði og nakrar púra rættar avgerðir á leiðini hava hildið honum í einari rívandi menning, sum hevur borið hann somikið langt, at hann mátti velja lítlu Føroyar frá og valdi at umboða Danmark, haðani boð vóru eftir honum bæði á ungdóms- og A-landsliðnum.

Skanderborg

Tað byrjaði alt í føroyska høvuðs staðnum, Tórshavn. Jóhan er yngstur av trimum systkjum, og í familju hansara er hondbóltur ikki heilt ókendur. Mostur hansara, Marjun á Plógv, hevur nevniliga áður spælt á føroyska hondbóltsslandsliðnum. Sum so mong onnur ung her á landi, so spældi Jóhan fyrri tað mesta fótibólt, men spældi tó eisini hondbólt í vetrarhálvuni. Hetta gjørdi hann fram til um 15 ára aldur, tá ið hann valdi at halga seg til hondbóltin.

Evnini til hondbólt vóru eyðsýnd, og árið eftir, tá ið Jóhan var 16 ára gamal, vildi Jan Ottosen, sum tá var KÍF-venjari og talent-venjari kring landið, at Jóhan skuldi royna seg í Danmark. Hann helt, at ungi kyndladrongurin hevði støðið til at spæla uttanfyri Føroyar.

Ein royndarvenjing við Skanderborg fekkst í lag, og har gekst tað somikið væl, at felagið bjóðaði honum niður á hondbóltsskúla. Jóhan tók av.

- Eg segði við meg sjálvan, at hetta skuldi vera sum ein eftirskúli, har eg ætlaði mær at læra eina rúgvu og so fara heimaftur til Føroya. Eg fekk tó móguleikan at halda fram, og eg valdi at taka av, sigur Jóhan, sum samstundis eisini fór á Handilsskúla.

- Tað var ein óluksálaga góður móguleiki at fáa. Alt rundan um var væl lagt tilrættis, so tað var bara at venja og at lesa, greiðir Jóhan frá, sum búði á akademinum saman við 25-30 øðrum, har matur varð borðreiddur fyri teimum og umstøðurnar sum heild vóru av teimum bestu hjá teimum ungu at menna seg í rætta umhvørvinum.

vongleikaranum. Hann var ein av stuðulsleikarunum í Skanderborg, og seinasta kappingarárið, hann spældi har, var hann toppskjútti á liðnum við 81 málum.

Áðrenn kappingarárið í fjør fekk hann eitt tilboð, sum hann ikki kundi siga nei til. Tað var Bjerringbro-Silkeborg, sum bjóðaði honum ein trý ára sáttmála.

- Hetta var eitt fet víðari á leiðini. Tíðin í Skanderborg var góð og samstundis ein góður móguleiki til ligahondbólt, men um góða gongdin helt fram, so var tað bara ein spurningur um tíð, til eg skuldi víðari til eitt størri lið. Um ein droymir um at koma á landslið og víðari út í heim, so skal ein til eitt topplið, og tí ivaðist eg als ikki í at taka av, sigur Jóhan, sum um hetta mundið var 21 ár.



Tað er deiligt at kunna liva av tí, sum man elskar«

Jóhan á Plógv Hansen

Víðari

Tað gekk væl í Skanderborg. Jóhan hevur tað mesta av sínum ungdómi spælt høgri bakkur, men seinasta árið í Føroyum og serliga í Skanderborg varð hann umskúlaður til høggra vong. Hann beit seg skjótt fastan á besta liðnum hjá Skanderborg, sum spældi í bestu deildini, og sum tíðin leið fingur onnur feløg eyguni upp fyri unga føroyska

